

De kostbare parel

‘Evenzo is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een koopman, die schone parelen zocht. Toen hij een kostbare parel gevonden had, ging hij heen en verkocht al wat hij had, en kocht die.’ (Matt.13:45,46)

Sinds vele duizenden jaren is de mensheid met de waarde van parels bekend. In de oudheid waren parels de meest kostbare juwelen die er bestonden en hun waarde oversteeg die van goud of diamanten. Dit kwam voornamelijk door de zeldzaamheid waarmee deze schatten voorkwamen en de moeite die gedaan moest worden om de vele oesters van de zeebodem te winnen. Geschat wordt dat slechts één op de 15.000 tot 20.000 oesters een parel bevatte. Uit ons eigen vorstenhuis is bekend dat Frederik Hendrik van Oranje in 1635 voor zijn echtgenote Amalia van Solms een collier van 36 Oriëntparels kocht voor het bedrag van dertigduizend gulden, hetgeen in onze tijd overeen zou komen met ongeveer 3,5 miljoen euro!

Parels variëren in waarde door hun kleur, glans, vorm en grootte. Over het algemeen hebben parels in sierraden als parures en ringen een omvang ongeveer ter grootte van een vingernagel. De grootste tot nog toe bekende parel echter wordt bewaard in het South Kensington Museum in Londen; deze heeft een gewicht van 454 karaat en een grootte van rond de 5 cm., en staat bekend als de ‘Hope-paring’.

Tegen deze achtergrond lezen wij de gelijkenis die de Heer Jezus ons gaf, van een koopman die deze kostbaarheden zoekt. Wanneer wij de waarden van bovenstaande parabel invullen, en betekenis toekennen aan de koopman, de parelen en de kostbare parel, krijgen wij een helder zicht op hetgeen de Heer Jezus met deze gelijkenis van het

Koninkrijk der hemelen bedoelde.

De koopman vertegenwoordigt een zondaar, iemand die als ondergeschikte actief is in het domein van satan om er door arbeid schatten te verzamelen. Deze schatten bestaan uit bezittingen, rijkdom en geld, uit macht en aanzien en eer van mensen. Zij zijn de voorwerpen die de begeerten der ogen en van het vlees opwekken, en vervolgens de zonden die worden begaan om aan alle begeerten te voldoen. Uit deze arbeid groeit zo een zondes Schuld en het negatieve loon, dat satan uiteindelijk aan dit mens voor zijn verzamelde 'schatten' zal uitkeren. Als die dag voor de onrechtvaardige mens aanbreekt, blijkt al zijn bijeengebrachte vermogen volledig waardeloos te zijn. De duisternis en de pijn die zich manifesteert vanuit het koninkrijk waarin hij zovele jaren trouw heeft gediend, kan hij dan niet met zijn geld of kostbare voorwerpen afkopen. Al is de zondaar op aarde rijk en bezit hij veel, maar is hij liefdeloos omdat hij in het geheel geen acht slaat op de nood van zijn medemens, dan zal hij blijken in de hemelen de armzalige en ellendige te zijn. (Luc.16:19-30) Niet zijn grote rijkdom was er de oorzaak van dat hij na het sterven een geestelijke kwelling ondergaat, maar zijn liefdeloosheid voor Jahweh en zijn naasten. Niet zozeer omdat hij rijk was, maar vooral omdat hij als hebberige gierigaard geen oog had voor de nood en ellende van zijn behoeftige medemens.

Er is echter voor zondaars en dus ook voor deze mens een weg om aan zijn straf te ontkomen. Dit wordt in de gelijkenis beschreven, wanneer hij op een dag een bijzondere en zeer kostbare parel ontdekt en hij al zijn oude waarden en 'schatten' wil loslaten, om deze ene wonderschone en kostbare schat te bemachtigen. De kostbare parel is de Heer Jezus. In Hem en door Hem ontvangt de zoeker het Koninkrijk van God. Als de in de duisternis 'werkende' mens het Evangelie Gods ontdekt, dat

hij Jezus als Redder mag aannemen en die hem vervolgens in Zijn Koninkrijk brengen zal om hem daar vele nieuwe kostbaarheden te schenken, heeft hij daar alles voor over. Met zijn handel om die kostbare Parel in ontvangst te nemen, raakt de zondaar daarbij onvermijdelijk al zijn oude schatten en verkregen 'loon' kwijt. Als die complete vergoeding voor zijn misschien wel decennia lange carrière bij zijn oude werkgever is geschrap, zegt hij hem tevens de dienst op om er elders een zeer kostbare betrekking voor terug te ontvangen.

Tot de kostbaarheden die de oud zondeslaaf als eerste van zijn nieuwe Meester ontvangt, behoort de eeuwigdurende vergeving van zijn zondeschuld. Dit is een zeer groot geschenk, want het torenhoge negatieve vermogen (= schuld) dat op hem drukte, die neemt Jezus voor Zijn rekening; hierdoor vervalt voor alle tijden iedere claim van zijn oude baas. Hieruit kunnen wij tegelijkertijd ook concluderen dat de Heer Jezus in de hemelen wel bijzonder vermogend moet zijn, daar Hij anders niet voor zo'n grote menigte slaven hun vrijheid kan bekostigen. Toen de zoekende zondaar het Evangelie van Jezus Christus ten gehore kwam en hij zich realiseerde dat heel zijn aardse macht en bezit hem niet in staat kon stellen aan het rijk der duisternis te ontsnappen, rukte hij zicht op uitnodiging van Jezus om tot Hem te komen los uit de klauwen en de macht van de boze. (Matt.11:28) Met het in ontvangst nemen van de kostbare Parel, kreeg hij deel aan het kostbaarste bezit van God!

Jezus' woorden van vergeving van zonden en van een leven in gerechtigheid door de dienst aan Jahweh, trokken hem zo uit de duisternis om vervolgens de schone Parel, de gave Gods, in ontvangst te nemen. De glans en de schoonheid van Gods heerlijkheid werden voor hem zichtbaar, toen hij die waardevolste Parel vond. Door alle andere begeerten los te laten omwille van deze Parel, ontving hij de waarde van

God; hij werd als kostbare vernieuwde schepping op die manier in de hemelen opnieuw geboren. Met de wedergeboorte wordt de zondige mens uit de beperktheid en duisternis van zijn wereldse bestaan naar boven gehaald. Hij komt door de wedergeboorte voor het eerst in de 'ruimte' van het Koninkrijk van God, waardoor hij als mens pas echt tot zijn recht komt en kan schitteren in goede werken voor God en zijn naasten. Doordat hij dit kostbaarste bezit, deze schone Parel heeft gewonnen, werd zijn totale mens vernieuwd en werd hij zo ook zelf een waardevolle nieuwe schepping. Voortaan bevindt hij zich in het Koninkrijk van Jahweh en mag hij bidden om Zijn Geest: hij wordt daarmee als levende bouwsteen ingevoegd in het Lichaam van Christus. Waar op aarde hij zich ook bevindt, door zijn geloof kan hij overal rekenen op de aanwezigheid van God Zelf. De wedergeboorte bracht hem in de dichte nabijheid van Jahweh, en op het gebed van deze rechtvaardige kon de Allerhoogste Zich met hem samenvoegen tot één geheel. (1Kor.6:17)

De onmetelijke rijkdom die een mens wordt gegeven, en de eeuwige waarde waarin de mens wordt verheven als hij of zij deel krijgt aan de schone parel en uiteindelijk aan de volheid van Christus, is te zien als we naar onze volmaakte Heer Jezus kijken. Op Hem hebben zonde of ziekte geen enkele claim of uitwerking. Zo kunnen wij eveneens van de Heer Jezus Zelf concluderen dat Hij de oudste en de éérste mens-Gods is. Hij is van alle tijden het grootste kroonjuweel van God, en daarmee de voornaamste en kostbaarste. Het licht, de waarheid, de Kracht en de heerlijkheid van Jahweh Zelf zijn in Jezus Christus aanwezig en Hij wil ook dat wij diezelfde heerlijkheid van Hem ontvangen en die tonen. 'De lamp komt toch niet om onder de korenmaat of onder het bed gezet te worden? Is het niet om op de standaard gezet te worden?' (Marc.4:21)

Behalve een zondaar, voor wie de kostbare schone Parel zijn redding betekende, kan in een parallel allegorie de koopman ook de duivel zelf voorstellen. De parels die hij zoekt zijn mensen, die ooit als enige wezens door JHWH de kans geboden kregen om naast Hem plaats te nemen. Dit haat satan, want die hoge positie wil hijzelf. De oude vijand van God heeft daarom door de eeuwen heen alles op alles gezet, om door middel van de zonde de mens te beletten dat hij zijn oorspronkelijk bedoelde positie zal innemen. Indien satan een mens eenmaal heeft gevonden en hem tot zonde heeft verleid, dan verstrikt dit mens in de dood en kan hij zich in de hemelen niet meer tot God verheffen, omdat de boze hem in een vaste greep houdt.

Jahweh daarentegen is doormiddel van Zijn Evangelie steeds op zoek om de waardeloos geworden en ziek gemaakte personen te redden, door hem te reiniging en te reanimeren en door wedergeboorte Zijn Eigen waarde aan de mens over te brengen. De speurtocht van satan is er enkel op gericht om de heerlijkheid van de Allerhoogste God die hijzelf ontbeert, ook de mens te ontzeggen. Daar de wereld nog in de boze ligt en ieder kind er moet opgroeien, krijgt de duivel hoe dan ook ooit eenmaal vat op hem en kan die zó de vele kostbare mensenlevens aan zijn fortuin toevoegen. Zo heeft de duivel vanaf het eerste mensenpaar deze kostbare parels gezocht, en allen die in de vele eeuwen na de zondeval de aarde hebben bevolkt.

Het is opmerkelijk dat in deze vergelijking een mens juist met een mooie parel vergeleken kan worden. Al ligt hij figuurlijk gesproken soms onherkenbaar diep in de modder en in het slijk der aarde en is zijn kostbare bestemming volledig uit het zicht, hij blijft voor de verzamelaar zeer waardevol. In veel religieuze stromingen wordt deze desolate menselijke status dikwijls bevestigd en wordt aan zijn eigenlijke potentie volledig voorbijgegaan, waardoor een mens veelal als een onbeduidende creatuur wordt voorgesteld. Daarbij wordt zijn waarde tot nagenoeg nul

gereduceerd, tot een onbetekenend stofje aan een weegschaal. Dit komt niet met de raad Gods overeen, want Hij heeft voor al die onbeduidende ‘stofjes’ uiteindelijk wel Zijn kostbare en geliefde Zoon Jezus overgehad. De vraag die men ook direct kan stellen is; als de mens zo waardeloos is, waarom is dan de duivel zo gretig naar hem op zoek om hem te vinden en in bezit te nemen?

In de ogen van God de Vader overstijgt de waarde van Zijn Zoon Jezus Christus alles en iedereen. De Zoon is de Geliefde, de mens die de Vader lief heeft boven alles. In Hem heeft de Almachtige God Zijn welbehagen. Alle dingen die de Vader ooit heeft gemaakt en die door Hem tot stand zijn gekomen, schiep Hij omwille van Zijn Zoon. Voor de Vader is de Zoon het kostbaarste, en dus ook allen die door de wedergeboorte Zijn Geest konden ontvangen en deel van Zijn Lichaam zijn geworden. Door Hem, het Woord Gods, heeft de Vader de ganse schepping tot stand gebracht. Eveneens door Hem, nu als de voortgebrachte Christus, gaat Hij deze door de boze aangetaste schepping geheel vernieuwen. Door Christus, met aan het Hoofd de eerst mens-Gods Jezus, worden alle dingen nieuw; zodat zowel de oude hemel alsmede de oude aarde plaats gaan maken voor een vernieuwde hemel en een vernieuwde aarde.

Wanneer daar tussen alle in het aardelijk gevallen mensen plotseling de mens Jezus verschijnt, raakt satan in grote angst en paniek. Nog nooit ontmoette hij een mens met zo'n persoonlijkheid. Deze Jezus van Nazaret laat Zich niet door hem tot zonde verleiden en hij krijgt Hem niet in zijn dienst. Het schrikbeeld van de boze is werkelijkheid geworden: Is er dan toch een mens die hem in de hemelen kan passeren, die volkomen aan God gelijk is en hem kan onderwerpen? Ja dit mens Jezus is in de volmaakte gestalte van Jahweh en satan moet zoals iedere engel Jahweh gehoorzamen. De duivel kan tegen dit wonderschone en

gave mens niets uitrichten en hij heeft er alle andere reeds bedorven mensen voor over, om ook Hem in zijn macht te krijgen. Deze mooiste van alle mensen, dit kroonjuweel van mens en God moet hij hebben! In een uiterste poging zijn aloude macht terug te krijgen, 'gaat hij heen en verkocht al wat hij had, en kocht die.'

Ook voor de satan was Jezus dus het waardevolste dat hij ooit in zijn bezit had. Deze Zoon van God werd zijn buit, toen de Allerhoogste Hem als losgeld inwisselde in ruil voor alle andere mensen. Ook dit smetteloze Mens zou hij, door Hem te doden, als grootste trofee aan zijn overwinningen kunnen toevoegen. Het was voor hem als afvallige engel tevens de enige mogelijkheid zijn machtspositie over de mensheid, waar ook deze Zoon des mensen deel van was, te behouden. Indien hij Jezus niet kon verleiden hem te dienen, dan zou hij Hem dit keer door het brute geweld van de dood ongehoorzaam aan Zijn Vader maken, om Hem op die manier toch nog in zijn dienst te krijgen. Tijdens zijn talloze omzwervingen over de aarde, gedurende de door hem veroorzaakte duistere geschiedenis der mensheid, was satan dit nog nooit gebeurd. Het was voor het eerst dat hij tegenover een mens kwam te staan die dezelfde beeltenis had en gelijk was aan God Almachtig; dit was de Heilige Gods!

En voor de ganse mensheid vertegenwoordigt Jezus eveneens het waardevolste dat zij ooit heeft voortbracht. Jezus is de ultieme mens. En nu deze mens Jezus Zijn taak begon uit te voeren, werd het plotseling duidelijk dat satan als de wereldbeheersende engel die hij was, zich jegens Hem niet als afgod kon laten gelden. Op deze Jezus kon hij helemaal geen vat krijgen, hij kon zelfs met al zijn verworven rijkdommen en macht geen indruk op Hem maken. (Luc.4:5-8) Christus kende het gebod van de Vader 'Gij zult JHWH, uw God, aanbidden en Hem alleen dienen.' en daar hield Hij Zich aan.

Jezus geloofde dat de Vader Hem zou steunen en Zijn positie als machthebbende Koning zou bevestigen: 'En JHWH zal u tot een hoofd maken, en niet tot een staart, en gij zult alleen boven liggen, en niet onder liggen; wanneer gij horen zult naar de geboden van JHWH, uw God, die ik u heden gebied te houden en te doen'. (Deut.28:13)

Het was toch wel een buitenkans voor satan, die zelf de macht van Jahweh wilde hebben, om ook deze uit God geboren mens Jezus tot sterven toe te kunnen pijnigen. Toen alle verleidingen niet hadden geholpen kon hij Hem nu pressen tot ongehoorzaamheid aan Zijn God en Vader, om ook deze 'van boven geboren' mens Zijn positie naast JHWH de Allerhoogste af te nemen. De macht die hij reeds over alle andere mensen had moest hij daarbij loslaten, om die in zijn geheel te kunnen aanwenden in zijn strijd tegen Jezus. De winnaar zou alles krijgen! De macht van de - door het bloed van het Lam - gerechtvaardigde mens om tot God te naderen en met Hem in Zijn Koninkrijk te verblijven, zou hen vanwege Jezus te beurt vallen, indien satan door Hem werd onttroont. Óf deze toegang, deze macht tot God te naderen zou de mensheid ten enenmale worden ontnomen, indien de duivel deze nakomeling van God, deze mens-Gods definitief wist uit te schakelen.

Gelukkig weten we allemaal hoe deze strijd is verlopen en dat de Heer Jezus, ondanks het meer dan gruwelijke lijden van Zijn doodstraf, stand heeft gehouden en de Vader niet éénmaal ongehoorzaam werd. Daarmee heeft Hij de duivel openlijk tentoongesteld, dus aangetoond dat de uit God geboren mens JHWH lief heeft boven alles. Zo heeft Christus over de duivel gezegevierd en zo zal Christus hem blijven overwinnen, totdat door haar leden al Gods vijanden gemaakt zijn tot een voetbank voor Zijn voeten. Doordat onder leiding van de Heilige Geest de leden van Christus de opdracht die hun Meester Jezus hen gaf, om de werken des duivels te verbreken ten uitvoer brengen, wordt door hen de

toekomst naderbij gebracht. (Hebr.10:13, Kol.2:15)
Deze eeuwenoude toekomst vindt ook in onze dagen haar vervulling, daar waar de met de Heilige Geest gedoopte volwassenen Gods Woord prediken en ernaar handelen. Het heden maar ook de toekomst wordt ons door het Evangelie van Jezus bekendgemaakt. God wil dat wij ons in het heden zeer wel bewust zijn dat de duivel en heel zijn legermacht reeds door Hem de macht en de zeggenschap is afgenomen. (Luc.19:10) De verdere toekomst is er een van algehele verlossing van de boze. Ook van vertroosting, omdat alle kwetsuren en hetgeen door satan is stukgemaakt, door de Kracht van JHWH worden hersteld. En van blijdschap, omdat God Zelf door Zijn Geest aanwezig is om met Zijn Eigen Leven ons de eeuwige bescherming en veiligheid te verzekeren zoals alleen JHWH God die geven kan. De mens die wederom is geboren, maakt in Christus deel uit van God en heeft door Hem deel aan de beloften van troost en van eeuwig heil.

Tijdens zijn verblijf op het eiland Patmos, doet ons de apostel Johannes over deze kostelijke, en uiteindelijk geheel vervullende en voltooiende toekomst mededeling. Hij was daar terechtgekomen omwille van het woord Gods en het getuigenis van Jezus. Uit deze ene zin uit het boek Openbaring kunnen wij nu dus heel gemakkelijk opmaken waar de activiteiten van Johannes uit bestonden; hij had het woord van God verkondigd, dat wil zeggen het Evangelie van Jezus verspreid, dus van het deel krijgen aan Christus. Daarbij had hij getuigenis gegeven van het feit dat Christus ook in en via hém ter plekke of aanwezig was. De aanwezigheid (*de parousia*) van Christus was voor Johannes een allesomvattende realiteit geworden. Allereerst toen hij door de Heer Jezus persoonlijk werd geroepen zich bij Hem te voegen. En daarna, toen zijn Meester eenmaal Zijn werk volledig had volbracht en Hij plaats nam aan de rechterhand van de majesteit des Vaders, had Hij Zijn Geest

ook op deze jonge volgeling gelegd, om ook daarna nog met Kracht vanuit Zijn Koninkrijk bij hem aanwezig te blijven. (Mat.4:21 en Joh.20:22)

Door de Geest van Christus kwam ook Johannes in de bevoorrechte positie om zondaren hun zonden kwijt te mogen schelden. ‘Wie gij hun zonden kwijtscheldt, die zijn ze kwijtgescholden; wie gij ze toerekent, die zijn ze toegerekend.’ Hiermee werd hij een medewerker Gods, die net als zijn Heer Jezus de werken des duivels verbrak en gevangenen der zonde kon heenzenden in vrijheid. Dit was er de oorzaak van geworden dat ook hij, als prominent strijder van Gods Koninkrijk, bij de vijand geducht was geworden en derhalve door de duivel als mikpunt werd genomen. Ondanks de verdrukking echter wist Johannes de visioenen die hij op Patmos van de Heer ontving op te schrijven, en deelt hij ons mee hoe de tijd verder in vervulling zal gaan.

De tijdsspanne die Johannes ons met het oog op onze kostbaarheid beschrijft, is die waarin de woonstede Gods is gereedgekomen. De woonstede of het huis van de Vader waar onze Heer Jezus als eerste mens over sprak, heeft daarbij zoveel woningen gekregen dat zij tot een complete stad is uitgegroeid, tot de heilige stad van God: het nieuwe hemelse Jeruzalem.

Dat het er in de voorafgaande periode en in de tijd waarin deze stad tot haar volheid komt niet kalm en vredig aan toegaat, daarvan getuigen de schalen met daarin de laatste van vele en hevige plagen die over de wereld komen. Het duidt dus op een bepaalde tijdsduur of periode, waarin satan op een hevige manier en met grof geweld tekeer gaat en waarbij hij de onwetende massa der wereldbevolking als speelbal in zijn macht heeft. Ook de principemensen, die er zich in ieder ras of bevolkingsgroep bevinden, en die op grond van culturele en intermenselijke normen en waarden in grote lijnen de grove demonische invloeden op afstand

wisten te houden, worden door de aanstormende horden boze geesten uiteindelijk omver gekegeld. Het klimaat en de inwerking van de concentratie demonen, zijn er in de slotfase de oorzaak van dat de wereldbevolking de vele plagen vanuit de hemelse gewesten over zich heen krijgt. De ontevredenheid, de doelloosheid, de onrust, de onreinheid en de boosheid die de demonen tijdens hun invasie met zich meevoeren, brengen zij massaal op hun met radeloosheid overspoelde prooien over. De wereldbewoner moet al deze negativiteit en ellende ondergaan, daar hij nimmer heeft geleerd hoe hij zich vanuit het Koninkrijk Gods tegen deze sinistere creaturen kan wapenen en handhaven. De ongelovige zoon werd immers nooit wederomgeboren en heeft nimmer geleerd om met de Kracht van God te werken. De genade van het levende 'water des levens' ontving hij niet in de innerlijke mens, waarmee het demonenvuur had kunnen blussen.

De reden van het exorbitante optreden van de duivel om zijn menselijke slaven tot openlijke zonden en afgoderij aan te zetten is duidelijk; hij wil nu met grove middelen als afgoderij, onreinheid, zedeloosheid en geweld de ganse mensheid naar hun geest en ziel elimineren. Deel van de mensheid zijn immers ook de op aarde levende leden van Christus, die zich als geloofshelden tussen de menigte bevinden. Zij zijn dan net als hun Heer Jezus als schone parels tussen de geestelijk onbruikbaar gemaakte en gedevalueerde andere mensen. Hun kostbare en onaantastbare waarde danken zij aan hun Heer Jezus Christus, die hun innerlijke mens tot Zich heeft getrokken in het Koninkrijk van God. (Joh.12:32) Zij bevinden zich vanaf hun wedergeboorte dan ook in twee dimensies tegelijk, naar hun lichaam verblijven zij als ieder ander op de wereld, maar door hun rechtvaardigheid op grond van Jezus' bloed, bevinden zij zich naar de 'mens des harten' in het licht van het Koninkrijk van de Zoon van God, hoog boven hun vijanden verheven.

Jeruzalem

De bruid die aan Johannes wordt getoond, zijn de gelovigen van alle tijden. Het zijn al die mensen uit het Oude Testament, die tijdens hun leven op aarde oprecht hebben geloofd dat JHWH God goed is en hen recht zal doen, zal redden en verlossen. Vanaf het Nieuwe Testament zijn het die mensen die er aan vasthielden dat zij op grond van het bloed van Jezus, dat voor hen werd vergoten op Golgota, met God zijn verzoend. Beide groepen geloven dus dat JHWH redt in Jezus. Mensen met zo'n geloof kunnen wij ook in onze huidige tijd nog dikwijls aantreffen. De rechtvaardigen uit het oude verbond zijn vanwege hun geloof in God, mét de gelovigen van het nieuwe verbond tot één grote groep Godliefhebbers samengevoegd; de eerste groep werd immers persoonlijk door de Heer Jezus vanuit het dodenrijk bevrijd en meegevoerd naar het Paradijs. Ook zij wachtten in 'de hoge' op hun volkomenheid, totdat eerst de Zonen Gods in volkomenheid op aarde openbaar komen. Zij konden dus niet zonder ons tot de volmaaktheid komen. (Hebr.11:40) Onder hen bevond zich vanzelfsprekend ook de ex-moordenaar, die als veroordeelde naast Jezus was gekruisigd. Als derde te identificeren groep van deze geliefde mensenmenigte, zijn daar de leden van het Lichaam van Christus. Zij allen hielden onder de meest extreme omstandigheden van hun aardse leven het geloof in de woorden van de Heer Jezus vast: 'Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is.' (Matt.5:48) Het is dan ook goed aan te tekenen dat vanwege deze laatst genoemde groep mensen, die als eerstelingen met de Heilige Geest werden gedoopt en vervuld, de Bruid van de Allerhoogste, tevens de vrouw van het Lam is. De leden van Christus, die als loten op de edele Olijf werden geënt, staan tot het overige deel van deze hemelse menigte, als de tempel tot het overige deel van de stad. Alle mensen die waarachtig in JHWH geloven maken deel uit van de

geliefde stad, het hemelse Jeruzalem, doch zij die de Geest van Christus ontvingen vormen de geestelijke woonstede Gods. (Ef.2:19-22) Christus, dus ook zij die als de leden van Zijn Lichaam onlosmakelijk met Hem zijn verbonden, is eveneens deel van de Godsstad. De leden van Christus echter hebben al vanaf het moment dat zij wederom geboren werden en om de Heilige Geest baden, innerlijke gemeenschap met Hem en dit mens deelt niet alleen in Zijn lijden maar nu ook in Zijn heerlijkheid. Deze mensen vormen, binnen het totaal van het hemelse Jeruzalem, de bouwstenen van het Huis Gods. Zij zijn ieder afzonderlijk een woonstede Gods in de geest. De apostel moedigt de overige en nog niet met de Heilige Geest vervulde gelovigen aan, zich ook als levende stenen te laten invoegen in de tempel Gods. (1Petr.2:5) Alle bewoners der heilige stad ervaren Gods aanwezigheid van zeer nabij, want als zuiver goud wordt Zijn onuitsprekelijke heerlijkheid door hen weerspiegeld.

Hoewel de rechtvaardigen uit het Oude Testament nimmer de verheven Kracht Gods konden aanwenden in hun hulp en liefdevol handelen jegens hun medemens, omdat zij nimmer de genadegave van de Heilige Geest in ontvangst namen, bezitten zij wel het schitterende kleed der gerechtigheid. Hun gerechtigheid is dezelfde als die der leden van Christus, want ook zij geloven immers in hun rechtvaardiging door het bloed van het Lam Gods. De rechtvaardigen uit het Nieuwe Testament, die wel de verlossing door het offer van onze Heiland op Golgota aannamen, doch net als de ouden nooit in Zijn Naam zonden vergaven, boze geesten uitdreven en de zieken genazen, om daarmee de werken te doen die de Meester ook deed, staan wat dit betreft met de gelovigen uit het Oude Testament op gelijke voet. (Joh.14:12)

In de Tempel van JHWH, de glorierijke stadsmuur, waardoor alle geestelijke boosheden konden worden afgewend en alle herstel en wederopbouw kon beginnen,

heeft de Allerhoogste Zijn welbehagen en is Hij op bijzondere wijze tegenwoordig. Net als Jezus hun Heer heeft ook het Lichaam van Christus zich door de doop met Zijn Geest op bovenmatige wijze kunnen uitstrekken naar de gevende liefde Gods (*agape*), en die in de praktijk van hun leven kunnen aanwenden.

In voltooide fase zijn alle leden der Stad door de Geest van de Allerhoogste tot hun volheid of volmaaktheid gebracht, zodat zij in alle opzichten één zijn geworden en de voltallige Stad van God tot tempelstad maken. Dat haar Hoofd Jezus Christus uiteindelijk alle macht en heerschappij aan de Vader teruggeeft, getuigt van de volkomen onderworpenheid en de grote liefde die Jezus voor Zijn Vader heeft. (1Kor.15:28) Ondanks Zijn majesteit en verhevenheid vanwege Zijn ongelimiteerde beschikking over de Kracht Gods, acht Jezus de Vader meerder dan Zichzelf. Alles wat onze Heer Jezus deed en nog zal doen, doet Hij in afhankelijkheid van Zijn liefdevolle Vader. Wij leren daardoor voortdurend van Hem dat wij nimmer op enige eigen kracht moeten vertrouwen of daarin zouden willen staan, maar dat wij tot JHWH moeten bidden, want zonder de Geest van God kunnen wij niets doen. (Joh.5:30) Van onze Heiland lezen wij steeds dat ondanks de talloze wonderen en tekenen die Hij deed, Hij aanhoudend de mogelijkheid benutte - dikwijls in eenzaamheid - om tot Zijn Vader te bidden.

Vervolgens wordt Johannes in de geest opgetild naar een nog hoger niveau, hij wordt door de engel verheven tot boven op een grote en hoge berg. Op de top van deze hemelse Berg treft hij het bewuste heiligdom, de geliefde stad van JHWH aan. Dit is de stad waarnaar ook oudvader Abraham had uitgezien. (Hebr.11:10) Aan Johannes wordt nu vervolgens dit aanstonds voltooide megabouwwerk getoond, waarbij hem door middel van openbaring duidelijk wordt gemaakt hoe dit Koninkrijk van de Vader op aarde

komt.

Om de hemelse realiteit begrijpelijk te maken, wordt het oude en uit natuurstenen opgebouwde Jeruzalem als symboliek genomen. (Opb.21:10) Het spreekt voor zich dat de stad Gods het nieuwe en hemelse Jeruzalem, opgebouwd uit de geliefde gelovigen, in het geheel niets meer van doen heeft met de ongelovigen uit het Jeruzalem van het Midden-Oosten. Om eventuele onduidelijkheid hierover te voorkomen, neemt ook de apostel Paulus ieder misverstand uit de weg en hij schrijft: ‘Maar gij zijt genaderd tot de berg Sion, tot de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem, en tot tienduizendtallen van engelen,’ (Hebr.12:22) En om de onoverkomelijke tegenstelling tussen de ongelovigen van het natuurlijke Jeruzalem en de gelovigen uit de Koningsstad van Jezus nogmaals aan te geven, schrijft hij elders: ‘Maar het hemelse Jeruzalem is vrij; en dat is onze moeder.’ (Gal.4:26)

In de oude koningsstad Jeruzalem, van waaruit koning David ooit 33 jaar lang Israël en Juda had geregeerd, had zijn zoon Salomo de tempel Gods laten bouwen. In Zijn Eigen Tempel, (het huis van de Vader - Joh.14:2) zegt JHWH naar de gebeden van Zijn volk te zullen luisteren: ‘Thans zullen mijn ogen geopend zijn, en zullen mijn oren luisteren naar het gebed te dezer plaatse. Thans heb Ik dit huis verkoren en geheiligd, opdat mijn naam daar zij tot in eeuwigheid; mijn ogen en mijn hart zullen daar zijn al de dagen.’ (2Kron.7:15,16)

Toen echter vele eeuwen later het Joodse volk, dat eens de bouwlieden voor de oude stad en tempel had geleverd, de hoeksteen en Heer der heerlijkheid Jezus Christus verwierpen, verbeurden zij de naam Israëliet en Jood. Het overschot van dit Joodse volk echter, de 120 mensen op de bovenzaal en zij die na de uitstorting van de Heilige Geest ook aan Christus werden toegevoegd, behielden met

waardigheid deze kostbare titels. Zij waren van toen aan het kleine groepje waarachtige Joden, die het niet meer naar het vlees waren maar naar de geest. (Rom.2:28,29) Aan deze exclusieve elitegroep, die nog als enigen het predikaat ‘volk van God’ droegen, werden door de apostelen de mensen van andere rassen en uit andere landen toegevoegd. De verdere vervulling van de raad Gods om volmaakte mensen voort te brengen, is met de aanname en aanbidding van Jezus op de gelovigen uit alle volken overgegaan. De Vader heeft door zo te handelen het nieuwe schone Jeruzalem, uit het oude onwillige en onbruikbare Jeruzalem voortgebracht.

Als dus de apostel hoog in de hemelen wordt weggevoerd en op de top van de berg Gods aankomt, ziet hij hoe deze stad der heiligen vanuit de hemelse gewesten op aarde zichtbaar wordt. Het gaat er bij deze heilige mensenmenigte net aan toe als bijvoorbeeld bij Mozes en Elia, die eveneens vanuit de onzienlijke werkelijkheid tevoorschijn kwamen en aan Jezus en Zijn volgelingen verschenen. De gelovigen hebben inmiddels allen de kostelijke heerlijkheid van God ontvangen, en die straalt nu van hen af. De dood werd in het leven van deze lieden al veel eerder afgeschaft, maar nu worden zij getoond in de voorspelde heerlijkheid van God.

Deze heerlijkheid is voor een ieder weggelegd die na de wedergeboorte door zijn geloof de Heilige Geest in ontvangst neemt, die hem zal leiden in alle waarheid en gestaag zijn volmaaktheid zal bewerken. De glans die deze mensen-Gods weerspiegelen vergelijkt Johannes met kostbaar edelgesteente, met de heldere diamant. Dat de apostel de diamant als symboliek gebruikt is wel te begrijpen, dit gesteente wordt onder de meest extreme druk en hitte gevormd, waardoor het tot de hardste stoffen der aarde behoort. Zo is het de heiligen immers ook vergaan, vanwege de zware tegenwerkingen en druk van satan werden zij gevormd en kon God hun innerlijke structuur bepalen.

JHWH zorgde met iedere verzoeking in hun leven voor een uitkomst, waardoor zij tegen alle druk en invloed van de boze bestand werden gemaakt. (1Kor.10:13)

De stad heeft een grote en hoge muur, waarmee zij uitdrukking geeft aan haar behaalde veiligheid en de genezende en verkwikkende uitwerking die zij heeft op hen die door haar poorten zijn ingegaan. Binnen haar muren wordt een ieder door de liefde Gods gekoesterd, genezen en hersteld naar geest, ziel en lichaam. De muur met haar onwrikbaarheid en haar heerlijke glans heeft de functie van de tempel overgenomen, immers in het centrum van het hemelse Jeruzalem zelf is geen tempel meer te vinden. In de muur van de stad schitteren de woningen van JHWH in het bijzonder, en vanwege Zijn allerheiligst verblijf in hen beschikt de hemelse muur over deze enorme heerlijkheid. In de tijd dat de apostelen voor hun taak werden uitgezonden, was een klein gedeelte van de stenen muur van het antieke Jeruzalem, tegelijkertijd ook deel van de tempel.

Op oude plattegronden van Jeruzalem is te zien dat aan de oostzijde, waar de Hof van Getsemane aan de stad grensde, de stadsmuur tevens tempelmuur was. Vanuit het oosten had men goed zicht op de muur van de oude stenen tempel, waarvan de kolossaal grote fundamentstenen als lagen in de stadsmuur waren verwerkt. Het is niet zo verwonderlijk, dat toen de jonge discipel de tempel aanschouwde tot Jezus zijn Heer uitriep: 'Meester, zie, welke stenen en welke gebouwen!' (Marc.13:1)

De tempelmuur, die bij het hemelse Jeruzalem dus tevens volledig stadsmuur is, rust op de twaalf apostelen van Jezus Christus. Zij zijn de fundamenten der stad en deze mensen werden persoonlijk door de Meester voor die taak geschikt gemaakt. Dit is volledig in overeenstemming met het eeuwige voornemen van God, want Hijzelf is immers de Ontwerper en Bouwmeester van de heilige stad. (Hebr.11:10)

Zij werden als eerstelingen door Hem geroepen en Hij bad voor hen, zodat zij werden geheiligd en bewaard bleven voor de boze. Na vele jaren actief geweest te zijn met het Evangelie van hun Meester en Zijn genade verbreid te hebben, worden hun posities omschreven als de fundamenten van het nieuwe Jeruzalem, om aan te duiden hoe kostbaar zij geworden waren. Een parel wordt immers met het verstrijken der jaren steeds groter en kostbaarder.

De muur der stad werd opgetrokken in de gehele periode nadat de Heer Jezus was opgestaan en Hij de Heilige Geest niet alleen aan de apostelen maar ook aan al Zijn andere discipelen had gegeven, en deze grote groep volhardende gelovigen eveneens het einddoel van het geloof konden bereiken. Vanwege deze Kracht uit de Hoge, waarmee ieder lid van Christus door de doop met de Heilige Geest wordt aangedaan, kunnen zij eveneens de genade van de Vader uitdelen; dus boze geesten onderwerpen en de zieke mensen genezen. (Joh.20:22) Pas nadat werd begonnen de muur op te trekken, dus nadat Christus in de wereld was gekomen en Zijn Lichaam gestalte in haar leden kon aannemen en zij net als Hij 'de volheid van Christus' bereiken, wordt ook de stad Gods voltooid. Zonder de voltooide 'muur' kan dus geen mens tot volmaaktheid komen.

Nehemia

Van een soortgelijke volgorde van bouwen lezen wij ook in Nehemia, als hij het oude Jeruzalem gaat herbouwen en de omringende vernielde stadsmuur weer gaat herstellen. Hoewel na 52 dagen de muur klaar is, lezen we dat er gedurende deze bouwperiode nog geen woningen gereed waren gekomen: 'De stad nu was ruim en groot, maar het inwonertal was gering, en er waren geen huizen gebouwd.' (7:4) Op het volhardende gebed van Nehemia, waarin hij belijdt tegen JHWH gezondigd te hebben door Zijn

geboden te overtreden en waarin hij zich tevens het verbond herinnert dat God met Mozes heeft gesloten, geeft God hem in het hart zich op te maken om de muren van Jeruzalem te herbouwen. Dit is wat er met een mens gebeurt die ernstig naar God zoekt en Hem wil dienen. De Heer Jezus Christus zal deze persoon overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel, en Hij zal hem in het hart geven zich op te maken om het Koninkrijk van God binnen te gaan en zijn positie binnen de heilige Stad Gods in te nemen.

Van de beginwerkzaamheden van Nehemia staat dat hij tot de ontdekking was gekomen dat de muren der oude stad waren afgebroken en dat zijn poorten door vuur waren verteerd. (2:13) De in Israël aanwezige vijandige en afgodendienende volken, hadden de Koningsstad in puin gelegd en haar verdedigingsmuur omvergehaald en vernietigd. Als de Heer Jezus met Zijn leven de toegang tot het hemels heiligdom heeft geopend en Zijn apostelen later ook op betrouwbare wijze Zijn Evangelie hebben verkondigd, heeft Hij als hoeksteen een begin gemaakt met de bouw van de muur van het hemelse Jeruzalem. Al vrij snel na de apostolische tijd en in de vele eeuwen erna, voltrekken zich binnen de ‘gevestigde kerk’ de vele geestelijke aanslagen en wordt de geestelijke bouw dikwijls getraineed en soms zelfs gestagneerd. We denken daarbij bijvoorbeeld aan de kerk ten tijde van de ‘donkere’ middeleeuwen, waarin het gewone volk de Bijbel werd ontzegd, dopers van volwassen mensen werden verketterd, en de kerkelijke leiding dikwijls gesecculariseerd en corrupt was. Onder een geestelijk regime dat zelf door boze geesten geïnfiltrerd is geraakt, worden de leden niet opgebouwd maar als bouwsel juist afgebroken en neergeworpen. De leugenachtige leringen van boze geesten brengen de mens die zij in haar macht heeft in de duisternis, in plaats van in het volle licht.

Iedere demonische invloed heeft op de gelovigen een uitwerking als vuur. De apostel schrijft van mensen die hooguit nog kunnen belijden dat zij bij God en Jezus horen, dat zij behouden blijven maar als door ‘vuur’ heen. (1Kor.3:15) Voor de verdere opbouw van de hemelse sterke en schitterende stadsmuur, liggen deze geestelijk geblakerde mensen voorts nog onbenut. De vijanden van Nehemia ergerden zich aan hem en bespotten hem met opmerkingen als: ‘Wat doen die machteloze Joden? Zal men hen laten begaan? Zullen zij offeren? Zullen zij vandaag gereed komen? Zullen zij de stenen uit de puinhopen, verbrand als ze zijn, weer tot leven wekken?’

Tot de bouw- en herstelwerkzaamheden van de Heer Jezus en Zijn discipelen, behoort het verzamelen van bruikbare bouwstenen voor de hemelse Stad Gods. Dit werk bestaat uit het verkondigen van het Evangelie van vergeving en verlossing door het bloed Jezus, maar ook uit het opnieuw bruikbaar maken van hen die eertijds de Zoon van God in hun leven hebben aangenomen, doch bij wie de ‘bouw’ ernstig werd vertraagd doordat hen verdere geestelijke groei werd ontzegd. Deze kostbare bouwstenen, die vanwege het vuur der demonen een onbruikbare indruk maken en worden bespot, zijn voor Jezus zeer kostbaar en worden nu door de Heilige Geest opnieuw gemobiliseerd en voor verdere opbouw gebruikt.

Grappig om op te vermelden is dat er tussen de arbeiders der oude muur ook vrouwen aan het werk waren. Binnen veel religies en ook in het oude Joodse denken, neemt de vrouw een achtergestelde positie in. Hoe anders is dit in de ogen van de Jezus, voor wie zowel de mannen alsook de vrouwen kostbaar zijn en evenveel waarde hebben. De vrouw wordt door de Heer Jezus niet buitengesloten of gediscrimineerd, maar wanneer de hemelse Stad eenmaal is voltooid, heeft zij op gelijke wijze als de man deel aan de opstanding. (Matt.22:30)

Het is typisch dat nadat Nehemia het volk aan het werk heeft gezet, de tegenstanders zijn werk nauwlettend in de gaten blijven houden. Voortdurend ondernemen zij pogingen hem te ontmoedigen door de arbeid en de arbeiders te bespotten met opmerkingen als: ‘Wat doen die machteloze Joden? Zal men hen laten begaan? Zullen zij offeren? Zullen zij vandaag gereed komen? Zullen zij de stenen uit de puinhopen, verbrand als ze zijn, weer tot leven wekken?’ ‘Al bouwen zij ook, als er maar een vos tegen hun stenen muur opspringt, doet hij hem afbrokkelen.’ Met andere woorden, je kunt je wel inzetten en je best doen, het wordt toch niks. Kent u ze ook? Soms zelfs mensen die regelmatig een kerk bezoeken. Als hen duidelijk wordt dat je een discipel van Jezus bent en Hem volgt waarheen Hij ook gaat, dat je Hem zelfs gelijkvormig zult worden, lachen ze je uit en maken je bespottelijk. Ook de Meester zelf werd om de Kracht Gods openlijk geloochend en miskend: ‘Nu weten wij, dat Gij bezeten zijt. Abraham is gestorven en ook de profeten, en Gij zegt: indien iemand mijn woord bewaard heeft, zal hij de dood in eeuwigheid niet smaken.’ Zo werd later, ook omwille van het Woord Zijn apostel Paulus op dezelfde wijze behandeld: ‘Gij spreekt wartaal, Paulus, uw vele studie brengt u in de war.’ Dergelijke opmerkingen kunnen ook wij verwachten, indien wij belijden de verwachting te hebben volmaakt te worden, doordat wij als leden van Christus daartoe met de Heilige Geest toegerust werden. Kritiek, hoon en spot vliegen als gevaarlijke pijlen op diegenen af die als mikpunt werden gekozen. De reactie van Nehemia en de oproep die hij aan het geplaagde volk doet is frappant. Hij gaat met hen in gebed tot JHWH, en roept hen vervolgens op niet bang te zijn: ‘Vreest toch niet voor hen; denkt aan de grote en geduchte Here en strijdt voor uw broeders, uw zonen en uw dochters, uw vrouwen en uw huizen.’

Als de kwaadsprekers zien dat hun uitspraken en opmerkingen geen uitwerkingen hebben, omdat de bouw der muur gestaag verder gaat, stellen zij hun strategie bij. Zij zenden boodschappen naar Nehemia met het verzoek zijn werk neer te leggen om met hen af te spreken. Door hierop in te gaan en nog vóórdát de muur volledig was gereedgekomen zich van de bouw af te wenden, zou Nehemia letterlijk maar ook jegens zijn God met 'lege handen' zijn komen te staan. (Neh.6:9) Onze vijanden, die allen onder leiding van satan staan, vinden het prima als wij tal van activiteiten ontplooiën en ons met allerlei futiliteiten bezighouden, behalve met de geestelijke zaken die ons volmaakt zullen maken, want dan stuit men dikwijls op afwijzing en haat. Terwijl onze Heer Jezus duidelijk heeft gezegd: 'Maar zoekt zijn Koninkrijk, en die dingen zullen u bovendien geschonken worden.' (Luc.12:31)

De verstandige bouwer van Gods huis laat zich echter niet van de wijs brengen, maar gaat onversaagd met zijn werk voort. Er staat zelfs nog van Nehemia dat hij en zijn medebouwers nooit 'uit de klederen' kwamen. Wel een aanwijzing voor ons hoe serieus de visionaire bouwer zijn taken opneemt. Wat deze kleding deze arbeidsuitrusting betreft, sluiten de instructies die Paulus geeft in uitgebreide vorm aan voor ónze taak een geestelijk huis voor JHWH God te bouwen. De uitrusting en 'werkkleding' die wij volgens deze mededienstknecht van de Heer Jezus dienen te gebruiken, betreft dan ook niet de schamele kledij zoals die door de antieke arbeiders werd gebruikt bij hun bouw van de uit natuurlijke materialen opgebouwde stadsmuur. Om te beginnen heeft de Godsmán het over het kleed der gerechtigheid. Dit kleed wordt door ons als rechtvaardige medewerkers Gods continu gedragen en onder geen enkele voorwaarde afgelegd. Het vergaat ons in de hemelen zoals het ooit de arbeiders van Nehemia verging, die ten tijde van hun werk dag en nacht hun kleding aanhielden.

Ons kleet der gerechtigheid wordt in de hemelen gezien door alle hemelbewoners, door Jezus Christus en de heilige engelen, maar ook door wezens als satan en zijn legerbende. Dit kleet dat een ieder van ons draagt, is stralend wit vanwege het feit dat het werd gewassen in het bloed van het Lam. Op deze exclusieve wijze werden wij van alle onreinheid, ongerechtigheid en zondevlekken verlost.

In het Koninkrijk van God schittert deze kleding zelfs zo enorm, dat het er als een lichtgevende fonkeling uitziet. Op de grote bruiloft zijn alle rechtvaardigen aanwezig, en allemaal dragen zij zo'n outfit. Als dan echter iemand in zonde en ongerechtigheid verschijnt, valt hij als duistere plek direct op. (Matt.22:11) Volgens de Heer Jezus is iedereen die zijn kleding heeft gewassen in Zijn bloed zalig, want deze smetteloze kledij geeft toegang tot het heil en de volkomenheid van de heilige Stad Gods. (Opb.22:14) In de oudheid bestond er nog geen confectiekleding, waardoor men het kleet dat men droeg met een stoffen band of gordel moest ophouden. Om deze reden werden in het dagelijkse actieve leven, kleet en gordel altijd tegelijk gedragen, waardoor beide kledingsstukken samen een eenheid vormden. De apostel benadrukt de grote fundamentele waarde van het kleet der gerechtigheid nog eens extra, door dit als een pantser voor te stellen. Ook onze Heer Jezus draagt, net als wij in Zijn Koninkrijk, een dergelijk kleet. Omgord en bijeengehouden door de waarheid, de Heilige Geest, is het tegen elke leugen bestand en voor de vijanden Gods onvernietigbaar.

Toen Nehemia de dreiging zag aankomen dat zijn vijanden Gods volk wilden vermoorden, gaf hij de werklieden opdracht om tijdens de werkzaamheden teven hun wapens te dragen. Zo geschiedde het dus dat terwijl ze de bouwstenen een plaats gaven, uit paraatheid de hand aan de wapens hielden:

‘De lastdragers verrichtten hun arbeid zo, dat zij met de ene hand het werk deden en met de andere hand de werpspies vasthiielden; de bouwers hadden ieder zijn zwaard aan de heup gegord, terwijl zij aan het bouwen waren.’ (Neh.4:17,18) Ook Paulus roept als kundig bouwer van Gods huis ons op, om tijdens de verkondiging van het Evangelie van de vrede Gods, de wapenrusting die Hij aanreikt aan te doen. Het zwaard dat aan de heup gedragen wordt, is voor de gelovige het Woord van God, dat wordt gedragen door de Heilige Geest en zo scherp is, dat daarmee elke vijand overwonnen kan worden. Hij wil dat terwijl onze vijanden hun kwade plannen beramen, wij de helm des heils aannemen en die op ons hoofd plaatsen. Een dergelijke helm beschermt ons brein tegen gedachten van onheil, waarmee gepoogd wordt ons te verschrikken en angstig te maken.

Het eerste wat onze Meester zegt als Hij de doodsbanne volgelingen aanspreekt is: ‘Houdt moed, Ik ben het, weest niet bevreesd!’ (Matt.14:27) Om de wapenrusting Gods te completeren, geeft de apostel het advies het schild des geloofs ter hand te nemen. Dit geloofsschild is van zeer grote en onmisbare waarde. Het geloof in de Kracht van God, het geloof in Zijn tegenwoordigheid door de gave van de Heilige Geest, en het geloof dat op óns gebed JHWH God Zelf al het onmogelijke mogelijk kan maken. ‘Onze God zal voor ons strijden.’, waren ook de woorden van Nehemia. Dit kostelijke geloof in Jezus Christus, maakt het de gelovige volgeling mogelijk te handelen en de wonderbare hertstelwerken te doen, die hij in opdracht van zijn Meester mag doen. (Luc.10:8)

Ook de Heer Jezus deed van Zichzelf niets, maar deed alles in gehoorzaamheid aan Zijn Vader. Van de Meester staat geschreven dat Hij in de gestalte was van God, doch steeds als Hij de goede gaven aan de mensen uitdeelde, had Hij Zijn Vader daarvoor vooraf om de zegen gebeden. Zo lezen wij dat toen onze Heer Jezus het grote wonder verrichtte en

de gestorven Lazarus uit de doden opwekte, Hij vooraf Zijn Vader gebeden had om Zijn verzoek vanuit het Koninkrijk der hemelen te realiseren. Uit de woorden ‘Vader, Ik dank U, dat Gij Mij verhoord hebt.’, kunnen wij het onwrikbare geloof van de Heer Jezus opmaken, dat bij alles wat Hij de Vader vroeg, Hij de zekerheid had dat de Vader Hem het goede altijd zou schenken. (Joh.11:41) Door Zijn immense onstoffelijke Koninklijke rijkdom, kon onze Heer Jezus door te geloven, in de hemelen reeds in ontvangst nemen, hetgeen Hij in de stoffelijke wereld van node had. (Marc.11:24) De Heer Jezus had reeds opgeroepen om ook deze rijkdom te bemachtigen, door schatten in de hemel te vergaren. (Matt.6:19-21)

Deze verkregen koninklijke rijkdom van de mens des harten wordt ook ons gegeven, als wij door de gave van de Heilige Geest deel van Christus worden. Wij zijn daarmee net als Jezus een schone kostbare parel geworden, wiens liefdevol vermogen groot genoeg is om op grond daarvan de Vader te bidden de naaste en hulpbehoeftige herstel te geven. Waarachtig, zelfs koning Salomo had met al zijn bezittingen niet de rijkdom van één mens die van Christus is.

Binnen het gemaakte bestek van de hemelse Stad Gods staan de stadsmuren in een vierkant, want in het gemaakte ontwerp staat dat behalve haar hoogte, ook haar lengte en haar breedte gelijk waren. In de symboliek komt dit kwadraat overeen met het heiligdom van de oude tempel. Salomo immers, maakte het heilige der heiligen twintig el lang en eveneens twintig el breed. (2Kron.3:8) Daar nu in de heilige stadsmuur de Heilige woont Die ooit in het heiligdom aanwezig was, kunnen we hieruit opmaken dat de nieuwe hemelse stad in haar geheel heilig is. De bouwstof waaruit de tempel- en stadsmuur is opgebouwd is diamant; zeer kostbaar, met een schitterende fonkeling, onvernietigbaar, onverplaatsbaar en eeuwig standvastig.

Deze kostelijk hemelse afscheiding is door de eeuwen van het Nieuwe Testament heen tot stand gekomen, uit mensen die door het Evangelie Gods wederom werden geboren, op de woorden van Jezus ingingen en in geloof om de Heilige Geest van JHWH baden. In de muur bevinden zich de standvastige overwinnaars, die nu schouder aan schouder hun door de Bouwheer gegeven posities innemen. Zij allen worden gedragen door de apostelen, die als fundamenteën en eerste levende stenen het Evangelie van Jezus hoorden en in praktijk brachten. Wat de apostelen van de Meester Zelf hoorden en zagen, gaven zij in woord en geschrift op betrouwbare wijze door en werd verspreid, zodat later op hun leer met de talrijke kostbare gelovigen verder kon worden gebouwd. Het is grappig dat de apostel die ons al deze mededelingen doet, ook zelf één van de edel versierde fundamenteën der stad is.

Van de poorten die zich in de heilige Stadsmuur bevinden kan niet worden geconstateerd, zoals eertijds Nehemia deed, dat zij door het vuur zijn verbrand. De poorten verkeren dankzij de heersende Koning Jezus niet in rampspoed, maar zij bestaan ieder afzonderlijk uit zeer kostbare schone parelen. En zoals Nehemia zangers opstelde langs de muren van het Jeruzalem der schaduwbedeling, zo staan nu de overwinnaars door de Kracht Gods in de muren van het hemelse Jeruzalem, en zij zingen het lied van Mozes en het lied van het Lam. Het lied dat zij zingen is het nieuwe gezang der voltooide overwinning, waarin zij in nieuwe tongen tezamen met de heilige engelen de grootheid, de verhevenheid en de almacht van JHWH God bezingen.

De twaalf paarlen poorten, die in aantal overeenkomen met het getal der apostelen, staan voor de kostelijke toegang der Stad, die de mensheid heeft gekregen door de Heer Jezus en al het werk van Zijn eerste medewerkers. Door hun uitgebreide arbeid om het Evangelie in de wereld te verkondigen en er de vele generaties mee uit te nodigen,

werd vanuit iedere richting toegang verschaft tot het huis van God. De woorden van Jezus werden door de betrouwbare apostelen niet alleen in de praktijk toegepast, maar zij schreven ze ook op en gaven ze door, waardoor nog zeer veel andere mensen tegen het verterende vuur der boze geesten bestand werden gemaakt. Hoe had de mensheid van het kostelijk herstelplan dat Jezus ‘van boven’ introduceerde op de hoogte moeten komen, indien zij de brieven en de boeken der apostelen niet tot haar beschikking had gehad? Dankzij de nauwkeurige Evangelien der apostelen en hun onderwijs, kunnen wij de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen begrijpen en bracht hun werk en invloed ook ons binnen de poorten van de hemelstad.

In een eerder hoofdstuk staat vermeld dat Jezus Christus de mensen die aan Zijn heilig Lichaam werden toegevoegd, uit ‘elke stam en taal en volk’ persoonlijk heeft gekocht: ‘want Gij zijt geslacht en Gij hebt (hen) voor God gekocht met uw bloed, uit elke stam en taal en volk en natie; en Gij hebt hen voor onze God gemaakt tot een koninkrijk en tot priesters, en zij zullen als koningen heersen op de aarde.’ (Opb.5:9,10) Een troost voor alle onderdrukte volken en de vele gediscrimineerde rassen der wereld, dat er ook uit hun midden mensen zullen komen die zich door JHWH laten gebruiken en deel uitmaken van het eeuwige bouwwerk Gods.

Aan elke zijde heeft de muur der heiligen drie poorten: drie naar het Oosten, drie naar het Noorden, drie naar het Zuiden en drie naar het Westen, met op elk van deze hemelpoorten een engel. Hun taak als poortwachters is eveneens voltooid en zij loven en eren als mededienstknechten voor de troon van JHWH God nu hun Koning, dat Zijn wil is gerealiseerd en door Zijn Kracht vele mensen volkomen zijn geworden.

De symboliek is duidelijk; de Stad Gods is gereed en haar kostelijke licht schijnt nu in de wereld naar alle richtingen. Haar schittering is al van verre zichtbaar en van over de hele wereld komen mensen op haar licht af, ook nu nog is het licht het leven der mensen. De volken der aarde ontmoeten in haar de heiligen van Jezus, om net als in de begindagen bij Christus herstel te vinden. (Hfd.22:2) De Stad van JHWH, waarin de door Jezus geheiligde mensen werden bijeengebracht en wiens tempelmuren uit deze trouwe geloofsherauten werden opgebouwd, bezit in haar volheid de heerlijkheid Gods. De vijand is definitief uitgeschakeld, want de leden van Christus hebben satan en de demonen overwonnen en zij zijn door hen gemaakt tot een voetbank voor Gods voeten. (Hand.2:35) De tijden van verademing zijn aangebroken en de volmaakt geworden mensen die het Evangelie van Jezus in hun leven praktiseerden, brengen nu gezamenlijk JHWH God en Zijn verheven heerlijkheid opnieuw bij de mensen op aarde. Door de heilige gemeente van Christus, gaat de profetie in vervulling:

‘Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn, en Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan. En Hij, die op de troon gezeten is, zeide: Zie, Ik maak alle dingen nieuw.’

(Jes.25:7,8 / Opb.21:3-5)

(Dit pdf-bestand van berg der goden, kunt u als bijlage per email versturen naar uw vrienden en bekenden.)